

زبان با دست کرده بیاورد اول سزا میشد باین طریقی که کور کرد
چنان بین کتف جای افتاد تا جان کور می شود از آنجا که آفتاب می آید
قره که از دستش چتر آید بپوشد فریاد که این طرف دن نم بودی باغدی لم
آن حال و خط و زلف و عارض و فاحش بود آنی شنید که مراد مصفا
در که بود بوی محبت ایرت من درگاه خندان دور اولور اجزوز که در دست تو ام
فرستی کن کورن که سنگ آهن بر جرحت ایله قره که سوز خاک هم سوزد اینک
شرانت یار که خای اولور نداشت اینک ضایع یعنی شیمان اولور که با انگش
فان می بود قدر ای که بخت میرو میان در زنی از عشق ای که بشود که فریاد
و میان ای عشق دن سیز سن مانا بخور از بر طبع میز و سلاحت سز سز که سوز
طوغا از یعنی سکا ایلم هم سوز مرید قره صبر سلامت یعنی دارک در و پیش کنی نا
ز عشق ای که ای در و پیش ایضا شمشیر نون ناله ای کهین طاشنه از کشته است
خرانت نیز با طاشنه متقول کردن خان بکجا اولور در اجنادن مراد مرشد لور که
مجان در راست ایلم بر لور و جردنی اخلاص ایلم امتنان ابیر لر بر ایلم بقا
در صالح میسر اولور **مهر آرم سوزی** با بین که شمشیران ترا **مهر** با شد
کمی چو استق از قائل خورشید در خنده از آن آتش که خورم و کجایی خفته در عشق
اور یعنی خفته یار زهر اساقی کی فاشی بولکیم بر بی سگ که گورنه چر آن کومنت
امانت چو ایست که سنی صر یعنی خراب ابیر مراد مرشد که حالات شمع اولور در می
کشی بی ن بودن دور ابیر و ب عاشق ایلم بکدر **خاشاک** که من از خور و ضای تو ناله
خاشاک بر مشکور و صفا کن ناله ابیر **بیکر** اولور طبعان همه لطیف و کرانت
لطیف که طبعی دکا لطفا و کرانت و طبعان دن مراد مرشد لور در جرح اولور ده لوان
خطاب خرابه در **کوه** که کشته است بخت بر زلف تو خافظ حافظ سگ مراد لنگ

کلیله

اصا بون قویله
فغان سینه

بیراظم

صحنی

صحنی قصه ایلمز **بیر سینه** خدایین ایلم که نار و رقیقت **مسلسل** اولور ای بخت
قیامت کونند دکن سرالت دن مراد مراد ایلم که نهامت بود خطاب اولور
بیت بر که حدیث زلف تو کوی می سوزد این کتف تو کوی تا نیت من سلسلت
حرف ایلم آن یار دقت اولور که نیت تا شکایت اولور دلتوان یار دلتوان
دارد شکایت ایلم که کتفه آن عشق خوش بر شوق این چکایت **اکر** که در عشق
ایک بوحالی خوش است ایلم یار دن مراد مرشد اولور و عشق در رهجو با اولور
اجمال در بی نرود و چشمت بر خدای که که که **اجرت** سر و منت سر اولور هم
خدمت که ایلم **یار** که بنا کتف را خنده و دم ایلم نیت **یار** که کتف تو بی شکایت
نر اولور بوحالی چایز در یار ب کتف عیان بر خور و اولور سون لیکن بوحده
اودن طرد و مصاف اولور شکایتی هم خدای من است اولور بی در دست کتف خدایت
سیمی ایلم خور و خورن خدای اولور بی در خورم دن مراد مرشد اولور اولی در **زبان**
تشنه لب را آبی نمی دهد کتف تشنه لب زدن کس بر لب کتف اویم خور ز زبان
دن مراد اولور اولور اولور در عشق در بعضی سینه **آبی** بر بی چکایتی واقع اولور
کوی و چکایتان **رقت** از این ولایت **دیر** سب که در این شایسته ولایت دن
کتوری لر ولایت دن مراد مرشد لور مراد اولور ایلم بر صفت که آمد کتف شکایت در
در زلف چون کتف من ای دل بچ که **آبی** ای دل ایلم کتف کتف زلفه طاشنه زهر
ان **مهر** که بر بوی یعنی بی خرم و بی چکایت **هم** سوز و صفت سز باشک کتف
کور سن **چشم** که خورده با را خون خورده می پسندی **سنگ** چشک خورن ایلم
مزم تا نر می ایلم و سن کور سن **جان** و او نیت خورن بر ز چکایت
ای جان خورن چکایت **ما** ایلم **بویس** اولور **بویس** اولور **بویس** اولور
کم و ناپید اولور بخت دن مراد اولور دنیا در راه دن مراد عشق طریقی در

دینار از دست کتف

نار سینه کتف

چون بون سادات
بیراظم